

der skal udføre den, have den Opgave at udvande og forjaske den. Jeg er tværtimod den højtærede Minister taknemmelig, fordi han har givet det Eksempel, at en Lov udføres helt og fuldt i den Aand, hvori den er given.

Det ærede Medlem brugte nogle meget kraftige Billeder for at illustrere sin Harme mod den højtærede Kultusministers Fremgangsmaade. Han sagde bl. a., at den højtærede Kultusminister mindede ham om en Gymnastiklærer, som stod med Springsnoren, naar Drengene kom og skulde springe over. For hver Gang der kom en Synke, blev Snoren sat lavere og lavere, og efterhaanden som Klodrianerne vandrede ind, kom den bestandigt lavere ned, indtil den allerdummeste — nej, tungeste skal det vel være — Klodrian kom. Og naar han kunde komme over Snoren, sagde den højtærede Kultusminister: Der skal Snoren staa, nu skal den ikke spændes højere. Jeg forstaaer ikke ganske, at det Billede kan have nogen som helst Forbindelse med den Lov, som her er Tale om. Det ærede Medlem talte om at sænke Niveauet for den højere Almenskole, og denne Snor, der laa næsten hen ad Jorden, skulde vel være et Billede paa det Niveau, som er sænket. Men Niveauet er fastsat her i Loven baade for Mellemskolen og Gymnasiet i store Træk. I Enkelthederne er det ikke, saa vidt jeg ved, fastsat for Gymnasiet, saa det ærede Medlem ved ikke, hvor højt Snoren bliver spændt der. Men hvis det ærede Medlem har gjort sig den Ulejlighed at sætte sig ind i den kongelige Anordning, der med Hensyn til Mellemskolen udtaler, hvilke Fag der skal undervises i, hvilke Pensa der skal læres, vil han sikkert komme til det Resultat, at der er Snoren spændt højt nok for 14 Aars Alderen. Hvis det ærede Medlem ikke selv har sat sig ind deri, kunde han ved at tale med Kolleger, der arbejdede med de Ting, komme til det samme Resultat. For Gymnasiet er Snoren, saa vidt jeg ved, slet ikke spændt endnu, saa der kan det ærede Medlem ikke tale om, at Snoren er sænket. Men naar han brugte det Billede om Snoren, der er sænket saa langt, for at alle Klodrianer kunne komme over, tænker han vel paa, at Døren er aaben til Folkeskolen, og derfra kunne de have Lov til at komme ind uden videre i 11—12 Aars Alderen, Klodrianerne, der komme fra Folkeskolen. Jeg troede ærlig talt, at vi vare langt ude over den Tid, da man sagde den Slags Ting. Dette Ting og den Magtstilling, det har faaet i vort Samfund,

bærer Vidnesbyrd nok om, at den Tale er umulig. Den Politik, som Folkeskolens Mænd have ført her i Landet, har ikke været nogen Klodrianspolitik. Hvis det ærede Medlem en Gang i et lukket Møde med sine Meningsfæller skulde have Lyst at gøre op med dem, tror jeg, han bedre kunde faa Brug for dette Udtryk.

Svensden: Jeg skal ikke komme ind paa politiske Betragtninger i videre Grad, heller ikke angaaende de saa meget omtalte Skattelove. Kun maa jeg have Lov til at gøre en enkelt Bemærkning med Hensyn til det Forslag, som er forelagt i Landstinget af den højtærede Indenrigsminister om den almindelige kommunale Valgret. Derom er det blevet sagt saa ofte, at det var noget, som Gaardmandsklassen skulde være bange for. Det tror jeg ikke vi have Grund til, og jeg ser netop et Bevis derfor i den Maade, hvorpaa der nu kan kritiseres over de vedtagne Skattelove. Til Trods for, at det har været Gaardmandstanden, der har haft Hovedindflydelsen paa vor kommunale Skattepolitik, viser det sig, at den har administreret Kommunens Sager saa demokratisk og saa frisindet, at det end ikke har været muligt under de Skattelove, vi have vedtaget her i den almindelige Valgrets Ting, at naa saa vidt. Vi have derfor ingen Ting at frygte. Jeg mener, at Gaardmændene med fuld Fortrøstning kunne se hen til Indførelsen af den almindelige kommunale Valgret, da de gennemgaaende staa med en god Samvittighed, saa at de kunne sige: Vi have brugt vor lovlige Indflydelse, saa længe vi havde den, saa demokratisk, at vi ikke naer nogen Frygt for den almindelige kommunale Valgret.

Der er fra enkelte Taleres Side gjort en Del Bemærkninger i Anledning af Loven om Statslaan til Erhvervelsen af Jordlodder. Jeg maa maaske derom gøre nogle Bemærkninger, fordi jeg jo har haft nogen Lejlighed til at være med i og studere disse Forhold. Der er rettet Kritik mod de Statshuse, som ere blevne oprettede omkring i Landet, og jeg vil gerne indrømme, at denne Kritik kan have en Del paa sig, idet jeg er overbevist om, at vi have faaet adskillige Statshuslodder, som ere af en saa daarlig Beskaffenhed, at vi ikke burde have haft dem. Maaske vi ogsaa have faaet saadanne i Viborg Amt, hvor jeg selv har været med til at uddele Bevillinger, men vi have tidligere staaet temmelig værgeløse over for disse Forhold, fordi vi væsentlig have haft at holde os til de Oplysnin-